

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce: Q. S.**, zastoupen JUDr. Petrem Tandlerem, advokátem, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 3/19, Liberec, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2006, č. j. 6 Az 48/2004 - 33,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 582/LE - 04 - 05 - 2004 ze dne 2. 9. 2004, kterým mu nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“), a ani na něj nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Jako důvody kasační stížnosti uvádí stěžovatel skutečnost, že výsledky na Policii ČR s ním byly od počátku vedeny tak, že neúmyslně potvrdil důvody použité k zamítnutí žádosti o azyl. Výsledky byly tendenční s cílem vytvořit podklad pro zamítavé rozhodnutí. Takovéto podklady pak vedly k nesprávnému posouzení právní otázky splnění podmínek pro udělení azylu a skutková podstata díky tomuto postupu nemá oporu ve spisech. Dále stěžovatel uvádí, že jeho důvody k žádosti o azyl (důvodná obava z ohrožení života z důvodů náboženských v souvislosti s přestoupením matky stěžovatele k šíitské náboženské minoritě, vražda sestry z důvodu zneuctění matčiny rodiny a související obavy z podobného osudu) byly soudem bagatelizovány a důvody uvedené v rozsudku Městského soudu v Praze svědčí o zlehčujícím přístupu soudu k osobní situaci stěžovatele. Stěžovatel současně v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku.

Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel v ní uplatňuje přípustný důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Městský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Městský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval jednotlivými kasačními námitkami. Stěžovatel uplatňuje důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b), popř. d) s. ř. s. Nejprve tedy k námitce, že výslechy byly tendenční s cílem vytvořit podklad pro zamítavé rozhodnutí. Tento argument nebyl stěžovatelem uplatněn v řízení o žalobě. Námitky, které nebyly uplatněny v řízení o žalobě, jsou pak nepřijatelné podle § 104 odst. 4 s. ř. s. a nemohou být věcně projednány.

Dále stěžovatel nesouhlasí s posouzením právní otázky soudem, když tento dle jeho názoru bagatelizoval reálné obavy z ohrožení života z důvodů náboženských, v souvislosti s přestoupením matky stěžovatele k šiitské náboženské minoritě. Nutno konstatovat, že z charakteru obav, které uplatňuje stěžovatel, nelze dovodit, že by měl problémy ze strany státního aparátu. Vyhrůžování ze strany soukromých osob nelze považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu. V daném případě navíc možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, nebyla reálně využita, a tyto skutečnosti

nebyly v řízení vyvráceny. Takovou právní situací za skutkově obdobných okolností se Nejvyšší správní soud zabýval jednotně a vnitřně bezrozporně v řadě svých předchozích rozsudků. V tomto smyslu je možné odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 38/2003 - 36. Nejvyšší správní soud za těchto okolností neshledal pochybení městského soudu v posouzení projednávané věci.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a městský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji. O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Není o něm třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

